

sion, som skal tage de allervigtigste af Folkekirkens Spørgsmaal under Overvejelse. Det interesserer mig, at det ærede Medlem nu er kommet paa den anden Fløj end den, han stod paa i Fjor, men jeg kan ikke saadan følge det ærede Medlem. Jeg staar paa det samme Standpunkt i den Retning som i Fjor. Dernæst interesserer det mig særligt, at det ærede Medlem ved at stille sit Forslag har misbilliget det foreliggende Forslag. Han mener heller ikke, at det i Virkeligheden er en Repræsentation. Han slutter sig til mit Forslag og mener, at det er meget bedre. Han har i Virkeligheden modsat sig Landstingets Forslag ved at stille dette Ændringsforslag. Da nu ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) forleden Dag mente, at Landstingets Forslag var uantageligt, er der ikke en her i Tinget, der har gjort sig til Talsmand for Landstingets Forslag som Repræsentation for Kirken. Men hvorledes det skal gaa til efter det ærede Medlems Forslag med at vælge denne Kommission, kan man ikke let blive klar paa. Han siger nok, hvem der skal have Valgret, og hvem der skal være valgbar, men Valglisten nævner han ikke noget om. Her i Kjøbenhavns store Sogne skal Sognepræsten staa i Spidsen for Valget uden at have Valglisten. Paa Valgdagen kommer der en halv Snes Tusinde, men om de komme fra St. Pouls Sogn, Frue Sogn eller fra Frederiksberg, kunne ingen Mennesker kontrolere efter det ærede Medlems Forslag. Der kommer en Del Vælgere op til Præsten og ville stemme, og han skal saa søge at lade dem stemme paa Valget af en Valgmand. Jeg ved ikke, hvordan man nærmere skal betegne den Valgdag, der kan komme ud af saa lidet ordnede Forhold, som det ærede Medlem her vil indføre. Det er i alt Fald noget, som jeg aldrig tidligere her paa Rigsdagen har set foreslaaet ordnet paa den Maade. Men det er ikke nok dermed; naar Sognepræsten her i Kjøbenhavn endelig er kommen ud over al den Virvar, der kan fremkomme saadan en Valgdag; og det saa viser sig, at der paa Grund af Stemmelighed ikke er blevet nogen valgt, saa siger det ærede Medlem, at man skal begynde forfra den næste Dag. Saa kunne de ti Tusinde atter marchere op paa en ny Valgdag og stemme om igen. Nej, det er det ærede Medlem virkelig sluppet alt for billig fra. Men naar det ærede Medlem er saa rask til at kassere Menighedsraadene som Valgkollegier, havde jeg

haabet, at det ærede Medlem vilde have stillet noget op, der kunde bruges i Stedet derfor. Men det ærede Medlem maa ikke tro, at naar han siger: Nei, Menighedsraadene kunne ikke bruges til Valg af Valgmænd, at han saa kan ordne Valget med et Par Pennestrøg og sige: Derimod kan man indkalde alle Vælgene i ti Tusindevis uden Valglisten eller anden Ordning og lade dem stemme, og gaar da ikke Valget i Orden den første Dag, kunne de stemme om den næste Dag. Det er en umulig Ordning. Det ærede Medlem vil have, at der skal sendes Valgmænd fra hver Menighedskreds. Jeg har foreslaaet, at Menighedsraadene skulle ordne Sagen; jeg tror, at det er en baade bedre, overskueligere og mere overkommelig Maade i det hele taget, og jeg tror, at det er en fuldkommen saa god Ordning. Det bliver ogsaa et meget stort Valgapparat, som det ærede Medlem vil faa i Gang paa den Maade. Her i Sjællands Stift er der 430 Sogne og Sognedistrikter. Her skal altsaa møde 430 Mænd i Kjøbenhavn og hele Sjælland og Bornholm for at vælge de to Mænd. Det er et umaadeligt stort Apparat, det ærede Medlem vil have sat i Gang, og det koster ogsaa adskillige Penge. Det ærede Medlem syntes endda, det var for lidt og vilde helst have det dobbelte, saaledes at det blev 860 Mand, som skulle rejse herind for at vælge. Jeg tror ikke, det gaar an at gøre det saa besværligt at faa disse Mænd valgte til denne Kommission, men det interesserer mig alligevel, at det ærede Medlem har stillet sit Forslag, thi han har derved gjort et Forsøg paa at løse Sagen bedre, end jeg har foreslaaet ved at bruge Menighedsraadene som Valgkollegier. Hans Forsøg er efter min Mening faldet meget uheldigt ud. Jeg har i Samtaler hørt, at man fra andre Sider har tænkt paa, hvorledes man skulde ordne Sagen, men jeg har endnu ikke set noget Forslag stillet frem, som var virkelig praktikabelt. Jeg gad ogsaa nok se, hvorledes man, naar man vil lade Kirken repræsentere og vil have nogenlunde betryggende Valgkollegier, da kan faa det bedre end gennem Menighedsraad. Som sagt, det her foreslaaede maa dog være ganske uantageligt.

Thomsen: Siden Lovforslagene om kirkelige Reforme ere blevne forelagte her paa Rigsdagen, er der et Krav, der er blevet stillet Gang efter Gang, og det er Kravet om at faa Kirkens Røst at høre, men de enkelte, der stille dette Krav,